

SETMANARI CASTELLARENC

ANY V :: NUM. 220
Castellar del Vallès - 14 maig 1937Redacció, Administració i Impremta:
Purg de la Creu, 3Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Amor, no pas odi!

L'esgarrinx de l'odi mena a la naixença d'una febre que s'esparrama alarmadora per totes les articulacions corporals i terrals. El poble sent fretura de pau com així mateix sent la necessitat d'una comprensió que posi en joc les essències més dretures a l'amor i per l'amor.

Ea ja massa temps que l'escomesa de dos en pugna aparta les mans del cor i l'obliga a cloure els ulls a les realitats de la vida que passa deixant a cada sole bocins de carn i regerols de sang per l'oripell que ha fascinat el poble i fa trontoliar l'air de les democràcies des d'on derien de partir els raigs lluminosos de l'estabilitat social: la vertadera fraternitat dels homes i dels pobles.

I aquest or de baix pren el paguem a un canvi exessivament crescut si tenim en compte el valor immens de les rides perdudes en l'holocaust del sacrifici patri durant de cobejances fraticides: inútils al domeny despòtic d'incapacitats exòtiques. I la sang, la nostra sang tan ardida i gràvida d'humanisme, regalima generosa per tal d'altiberar-vos del jou al qual uns i altres ens duen a sucumbir. Però, és que hem perdut les nocions del què és i representa la nostra missió en la vida individualment i col·lectiva? No ha estat encara prou pagada amb escreix la transformació del país, que ara es vulgui desarticlar-la, desunir-la i descompondre-la precisament en els moments més culminants, en els moments més greus i que més necessitat hi ha de compenetració de sentiments, de confraternització de pobles i d'ajud mutu de fills?

Fins i a quan no hem de roler veure que la nostra obra no ha d'ésser pas—per la seva magnitud i per la seva transcendència—una obra feta a batzegades i sense una base prou sòlida i ferma per a que res ni ningú pugui destruir-la?

Prou Caminar massa depressa equivale a ensopegar i caure; cercar el guany al nostre esforç equivale a omplir-nos les butxaques d'oripell; destruir el que la sang ha segellat equivale a sucumbir i desaparèixer.

Heus ací perquè ens cal, ara més que mai, parlar d'amor i no pas d'odi, car l'amor és l'expressió de la voluntat i la voluntat és la fermaça de la unió, del llaç que esfuma l'odi inquit en els cors...

Amor i no pas odi hem de sembrar arreu si volem que la terra ens doni el fruit saborós d'una pau i benaurança perdurables!

Amor i no pas odi collirem si la desitjada pau ve curulla de sentors germanícoles precursoras d'una felicitat immarcescible, car la germanor engendrarà l'amor que no hem sabut o no hem volgut obrir-li els braços i aixoplugar-la en els nostres cors i en les nostres llars.

TEMES D'AGRICULTURA

La goma dels arbres fruiters

Quina és la causa de la goma dels arbres fruiters?

A les podes irracionals massa sovint repetides durant l'època que vegeten els arbres, amb instruments que els maseguen.

A les escapçades massa fortes dels brots, a les adobades exclusives amb fèms i matèries orgàniques. Als refreda-

ments bruscs de la temperatura que donen lloc a què s'esquerdin les escorces i s'activellin, fent que els arbres destilin goma.

Les escomeses del *Conydeum*, temible bolet microscòpic, considerat per alguns com el principal causant de la goma.

Aquesta malaltia pot prevenir-se:

Abstenint-se durant l'època de vegetació, de fer escapçades massa fortes en els arbres de pinyol.

En podar, procurar que les ferides siguin ben netes i que no es maseguin les branques; adobar els arbres amb adobs

orgànics, amoniacals o nitrogenats juntament amb superfosfats i sals potàssiques.

Pulvoritzar els arbres el mes de novembre, sobretot els albercoquers, amb brous que portin un 3 per cent de sulfat de coure, cinc quilos de calç apagada i 50 grams de caseïna per cada cent litres d'aigua.

Donar sortida a les aigües si els terrenys són humits, estovar-los i procurar que es ventilin amb treballades seguides.

Per a curar els arbres malalts de la goma:

Ratllar les soques i branques principals, obrint amb un ganivet l'escorça de dalt a baix, netejar amb una eina ben esmolada les parts afectades per la goma, fregant les llagues amb fulles d'agrella varies vegades o bé empapant-les amb una solució d'àcid oxàlic (5 grams per cada litre d'aigua), o així mateix amb vinagre.

Com es combat la tinya de les patates

Les patates que s'emmagatzemen es troben moltes vegades atacades per les larves del *Photorimaea operculata*, produint pèrdues importants.

Són els tubèrculs per a llavor els que estan més exposats als atacs de l'insecte.

Molts procediments s'han emprat per a evitar les destroces que sofreixen les patates amb el paràsit i pocs els d'eficàcia segura.

L'inspector de la defensa del conreu d'Alger, M. Delassus, assegura que ho ha aconseguit mitjançant l'ús del cloril paradiclorobenzen, a la dosi de 100 a 500 grams per metre quadrat, durant vuit o deu hores. Totes les larves, passat aquest temps queden mortes per virtut dels gasos que desprèn el cloril. Un efecte igual s'obté per a conservar els cereals i diferents grans. El tractament amb cloril no minva gens la facultat germinativa dels tubèrculs, ni dels grans sotmesos als gasos despesos del producte desinfectant.

Cal advertir que s'ha d'emprar aquest tenint ben tancats els locals on s'opera.

La protecció de les llavors amb aquest procediment, queda a l'abast de tots els agricultors, puix és fàcil i poc costós.

Amb dosis de 250 a 300 grams per metre quadrat, segons estiguin més o menys contaminats els productes que s'han de conservar, es pot evitar que aquests quedin malmesos per la tinya de la patata.

A. R.

U. H. P.

Barcelona, cap i casal de la nostra estimada Catalunya, ha sofert en el transcurs de la setmana passada un col·lapse tan greu, que ha estat menester de tots els esforços imaginables per part dels antifeixistes vertaders, salvant així la ciutat noble, generosa i treballadora del caos en què volien sotmetre-la uns malnats en el moment precís que més es necessita del seu rendiment. Semblava tanmateix que una allau de bogeria haguessin pres en els cervells proletaris, matant-se germans amb germans pels carrers, sols pel sadisme de perjudicar-se mútuament i semblava a l'ensem, com si un volcà en erupció amenacés destruir de cop i volta tot allò que els obrers hem aconseguit a costa de persecucions, empresonaments, martiris i rius de sang i que avui encara el feixisme criminal i assassí ens disputa pam a pam, en una guerra horrible, cruel i sagnant. Sortosament el bon sentit s'ha imposat—encara que pesi als provocadors—, després d'un balanç corprenedor, en el que molts centenars de famílies proletàries han vist endolades les seves llars per la pèrdua d'un ésser volgut; heus ací la dolorosa i tràgica lliçó.—Ens servirà d'experiència? En el transcurs dels fets ja descrits i per tal que els esperits soliviantats deposeixin llur actitud, s'han fet promeses per elements responsables emprant un lèxic desàcostumat en ells fins ara, cosa que ens permet creure en l'eficàcia de llurs promeses. Han parlat al poble de Catalunya, junt amb el President de la Generalitat, entre altres, la Montseny, Vidiella, Vázquez, Ardiaca, Torhyo, Colomer, Hernández Zancajo i Garcia Oliver, tots ells destacats militants de les organitzacions sindicals U. G. T. i C. N. T.; però si bé tots han coincidit que sense unitat d'acció i lleialtat entre els antifeixistes no és possible guanyar la guerra, cal destacar pel seu valor espiritual i humanitari, unes paraules dels companys Vidiella i Garcia Oliver, que són tot un poema de bon sentit, germanor i justícia. Deia el company Vidiella: «el provocador eliminem-lo; l'incontrolat convenen-lo; i el que deposi les armes abreceu-lo»; molt bé així es parla; ara el que falta, és saber distingir qui és el provocador instigador de totes les malvestats i el pertorbador inconscient; qui és l'incontrolat per conveniència pròpia i qui l'obcecació, inexpert i equivocacat. No seria difícil fer aquesta distinció, si tots, absolutament tots, els antifeixistes de cor ens proposéssim demostrar-ho i convèncer als inconscients, obcecats, inexperts i equivocats, que Re-

volució no vol dir desordre, ni molt menys pillatge i molt menys encara terrorisme. Hom és revolucionari per ideologia i per sentiment i per això quan es viu una època de transformació social com la present, precisa d'un tacte exquisit, posant a prova llurs sentiments per a treure tot el profit possible del moment, sense, però, ferir els sentiments de la massa incompresa amb projectes atrevits, que sols copsarà un cop hagi elevat el seu nivell cultural, que és tant com tenir comprensió i consciència de si mateix.

En quant al provocador i l'incontrolat per conveniències pròpies, no cal perdre el temps buscant-los en el que s'ha donat per anomenar-se «quinta Columna», no, aquests es troben incrustats en els medis antifeixistes i són cent vegades més perillosos que el feixista declarat. Són els que explotant un revolucionarisme que no han sentit mai, aspiren convertir-se en «Dictadors» el dia de demà; són els nous rics que desgraciadament ha creat la revolució; són els panxacontents incapaces de fer cap sacrifici, que es dediquen a la «pietosa» tasca de calumniar tot el que significa novetats; són els estrategues de cafè i polítics fracassats, que aprofiten poder desfregar-se incitant criminalment el desordre entre germans; són els especuladors de la sang i misèria del poble, i en fi, són tots aquells insidiosos que incapaces per la seva covardia de donar el pit i la cara en moments de perill, es passen el temps en l'art—del qual són mestres—de tirar la pedra i amagar la mà.

Per tant, és convenient desemascarar-los i foragitar-los del si de la família proletària, hi sobren els «Cain» i els «Judas», traïdors que no són precisament la F. A. I. i C. N. T., la U. G. T. i P. S. U., l'Esquerra i demés partits antifeixistes, no, són els amagats, els ambiciosos de tota la vida que han fet possible l'actuació de la «quinta Columna» i que esperen impacients igual que «corbs», que arribi un desastre final per a pendre part al festí i devorar les despulles humanes que quedin.

Es precis, doncs, acabar amb els recels i les nostres discòrdies, filles totes d'un malentès portat per agents provocadors; és convenient també no odiar al Guàrdia, el Socialista, el Comunista i l'Anarquista, volguent creure que uns i altres són els causants de la topada sagnant d'aquests dies, més bé hem de descobrir-nos davant els caiguts, i dir com el company Garcia Oliver, que tots són germans nostres i per tant els besem, ju-

ramentant-nos a l'ensem fer la Unió Sagrada de tots els pobres del món, obeint la consigna d'aquell famós anagrama que els germans d'Astúries forjaren en el sacrifici i van escriure amb la sang de les seves venes en les glorioses jornades d'Octubre U. H. P., únic camí que sobre les runes del Capitalisme, poguem edificar-hi la nova Societat despallada de tot prejudici i de tota injustícia.

V. BUXADÉ

Consideració

Era al caure de la tarda, en aquella hora en què el sol s'aclofa en l'horitzó i tothom finida la jornada va recollint-se de nou a les seves llars. Quan la verdor dels arbres aparenta d'un verd més fort encara i els camps de blat entendrit, també amb la seva verdor, encatifen en forma envellutada les planes i vessants.

Era en aquesta hora, que tots hem pogut notar quan sembla recollir-se les tribulacions del dia que va a finir-se i que el silenci gaudeix d'un cert domini, fent que fins i tot, els sospirs facin sentir-se a l'ensem que l'esperit descansa.

En aquells instants en què el més petit soroll s'allunya i la més baixa veu ressona portant-la fins on, qui algunes vegades ni voldria sentir-la, per no pecar de curiós en les coses dels altres. Amb tot i això, vulgues que no, coses que aparenten no tenir importància, ja sigui pel propi sentimentalisme que fins un sembla sentir-les.

I així va ésser, com d'un parlament llençat per veus femenines, vaig recollir-ne algunes paraules que no obeïen a més que als inconvenients per arreplegar queviures.

Una d'elles s'exclamava de la manca de mongetes amb què poder atendre l'apetit dels seus fills, i afegia encara: «i per fi trobar-nos sense pa. No sé com podrem aconsolar-los quan plorant en demanin i no el tinguem al nostre abast».

El to amb què aquesta bona mare ha pronunciat tan afectuoses paraules, m'ha commogut. De ningú poden sentir-se tan dolces frases com les que dedica una mare als seus fills. Aquesta, veu venir un turment del que ja sent primer la tristesa.

Però... oh reflexibles mares! Si aquest turment ens mortifica a tots, no el carreguem, com n'hi ha que pretenen fer, en els que ens controlen i representen.

Penseu que hi ha una guerra que ens sacrifica a tots i que ni es commou davant la tendresa de tan innocents fills. Que si sentiu el plor dels fills demanant pa, no sereu tan sols les mares les que sofrireu, serem tots, sofriran també

Banderes a mig pal

Les diverses organitzacions antifeixistes segueixen lamentant-se diàriament en la seva premsa de que desapareixen misteriosament companys destacats.

El balanç de víctimes va creixent d'una manera alarmant per tractar-se d'elements obrers, fet que dóna la sensació de què la total normalitat encara no ha estat aconseguida.

Hem de fer tots els esforços per tal de que això acabi rapidament i, el primer de tots, és el de tancar la boca als insiduosos filofeixistes que impunement es dediquen a calumniar en tertúlies de cafè i penyes d'amics als que no pertanyen a la seva organització tenen llocs de responsabilitat en les diverses conselleries. D'aquests n'hi ha de dues menes: els que difamen amb la premeditada voluntat de fer malt prenent dissimular les seves

aquells que suporten el pes feixuc de vetllar per a tots. Penseu que els temps de guerra mai poden ésser com els de pau; que els moments són greus i que les comoditats (poques eren les que els pobres podíem assolir) que ens són més indispensables per aguantar les nostres forces, si es disminueixen, no és pel caprici de qui es desvetlla perquè tal cosa no succeeixi, sinó perquè les penalitats d'aquesta ferotge guerra ens obliguen a viure a tots en les circumstàncies actuals. Temps podran venir per a recompensar els nostres sofriments; quan la ven dels fusells ja sigui muda; quan sols l'eina de treball repartida entre tots ens sigui agradable per un igual, llavors el treball sols serà distracció i disfrutarem del producte dels seus fruits.

En tant, la meditació deu fer-nos comprensibles, procurant no canviar l'amor al pròxim per l'amor a l'egoisme i ja que tots som éssers humans, buscar també una germanor per a compartir les penes i les alegries.

Bé devem tots posar un petit sacrifici quan els que es troben al front el fan tan gran, puix que en tots els instants tenen la vida pendent d'un fil.

Bé sabem que molts ja han passat l'hivern lluitant entre fang i neu, corrent per sobre els morts i per dessota una pluja de metralla i encara esperen, els afortunats, lluitar entre el rigor del sol respirant l'aire fètid dels camps de lluita, i pensar sempre, que si una volta la calma entre nosaltres tots volem participar d'ella, també tots podem contribuir a què s'acabi la tempestat.

QUIRZE MORERA

falles amb aquest sistema i els mal informats que creuen de bona fe servir els seus ideals censurant tot quant previngui d'un sector que no sigui el seu.

Per als primers, atac a fons, descobrint i denunciant llurs maneigs fins a fer impossible la seva mala feina i per als segons, tot l'esforç persuasiu per a fer-los-hi comprendre que no és combatent per sistema que es resolén les difències si no que es fa precís raonar, analitzar i exercir la censura d'una manera seriosa i documentada que faci entrar en raó al que, per error, segueix una mala orientació.

Ens trobem en el punt àlgid de la lluita ens la reraguarda i en cal sostenir-la en dos fronts als quals hem d'acudir simultàniament amb tota decisió.

Per un cantó hem d'estar previnguts contra tot intent de reacció dels sincerament feixistes que aprofitarien qualsevol diferència entre nosaltres per a facilitar l'entrada dels moderns colonitzadors; per l'altre, hem d'actuar intensament prop dels nostres companys obrers que formen les diverses facetes presentades en forma de pessimistes, conformistes, fanàtics indisciplinats. Convenent els segons, farem impossible l'alçament dels primers i és aquí on es fa necessari posar tot el nostre esforç.

Ningú s'ha de creure prou savi, ni prou just, ni fort, per a imposar un uniforme al cos social que sempre li causaria el mal efecte d'una camisa de força amb les naturals conseqüències desastroses per a l'emancipació proletària. La única tàctica contra l'enemic comú i que ens assegurarà la victòria és cercar la unió en la transigència, en l'esforç comprensiu i en fer impossible la vida dels pertorbadors que sempre treballen en profit propi fomentant les discrepàncies entre els diversos sectors.

Les banderes que encara romanen a mig pal han d'hissar-se totes ben aviat en flameig de victòria i en ample vol de fraternitat. Altrament, si ens entretenim en discutir si l'un és més vermell que l'altre, vindrà un tercer i ens posarà morats a tots.

LLUÍS MONTAGUT
del P. S. U. de C.

CASTELLARENCS!!!
SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Cent dotze anys

El 16 de maig farà cent dotze anys de la naixença a Palma de Mallorca, d'en Marian Aguiló i Fuster.

Aquest insigne home de lletres i erudit, fou un dels precursors de l'excursionisme científic a Catalunya. Fou ensems, un dels primers i més valuosos folkloristes.

Va ésser excursionista fervorós, per amor a la naturalesa i a l'idioma, a la poesia del paisatge i de la saviesa popular.

Esperit investigador cultíssim, recorregué el terrer pairal amb efusió i amb eficàcia, singularment percaçant mots vius i fòssils per a l'Inventari de la llengua catalana. I amb la seva tasca conscient i obstinada aportà a la nostra llengua i a la nostra cultura, un tresor espiritual riquíssim, flamejant d'immortalitat.

Per això, l'obra i el record de Marian Aguiló, troben una creixent i més pregonera estimació en el cor dels catalans cultes de totes les contrades.

Els excursionistes, però, hem d'excel·lir en venerar cordialment la memòria del Mestre precursor, i hem d'imitar en el possible el seu alt exemple, ço és: fent amb l'observació i l'estudi fructuoses les nostres caminades.

FADRI DE GALLIFA

Nota del Consell Municipal

Procedent de les aportacions dels afiliats a les Organitzacions Sindicals de la nostra població, s'han recaptat les següents quantitats:

	Pessetes
Sindicat de Professions i Oficis	
Diversos U. G. T., setmana 17 ^a	1.102'—
« « « « « 18 ^a	1.206'—
Sindicat Unic d'Oficis Varis	
C. N. T., setmana 17 ^a	441'—
« « « « 18 ^a	543'—
Total recaptat . . .	3.292'—

Amb càrrec a dit import, han estat satisfetes les quantitats que a continuació es detallen:

A la Conselleria de Proveïments per queviures subministrats pel sosteniment dels Refugiats (setmana del 21 al 26 abril)	1.286'25
A Miquel Massaguer, factura espardenyes	41'10
Atencions Assistència Social	250'—
Retribució Auxiliars Mestres	400'—
A famílies necessitades, 2 setma.	360'—
A Maties Vergés per retrats fitxer refugiats	105'95
A Feliu Borrell factura espardenyes entregades	308'—
Total despeses . . .	2.751'30

Castellar del Vallès, 13 de maig del 1937.

Atenció companys

Després del llarg temps d'experiència revolucionària que vivim a Espanya i principalment a Catalunya, cal que resolguem sobre la mateixa, i determinem el camí a seguir. No podem continuar un moment més discrepant l'un de l'altre.

Aquest temps tan llarg i preciós que no aprofitem nosaltres, indubtablement l'aprofita el capitalisme; per tant, si no volem caure en la responsabilitat de no haver-nos sabut entendre en un moment de la Història, moment que d'ell depèn el rumb a seguir de tota l'Europa i el món mateix, cal fer fonadisses les discrepàncies i actuar d'acord, contràriament a aquesta revolució que ens sembla tenir-la a les mans, es convertirà en pura il·lusió, perquè el capitalisme en moments perillosos per ell, sap esperar per a després cobrar-se el perdut. Anarquistes, Sindicalistes i Socialistes cal que ens posem d'acord i cal que no fem molt ús d'aquesta democràcia d'avui que és una prenda de moda del capitalisme. Si volem fer un revolució hem de deixar de banda a la democràcia, del contrari els portantveus en les assemblees i tot arreu seran els contraris a la mateixa.

Cal un govern si no dictatorial, almenys amb plens poders, recoltzat—això indiscutiblement—a les organitzacions obreres, cal que aquestes tracin la trajectòria revolucionària i cal posar-la en pràctica immediatament i sense excuses. Us heu fixat quina atenció paren les nacions europees en els fets d'Espanya? Heu vist la política capitalista d'aquests darrers dies? Que volem veure «gràcies a la democràcia» a un Gil Robles assentat a les Corts de la República? Jo no. Tu, company obrer, crec que tampoc; per tant, atenció, molta atenció.

GELIS
del P. S. U. de C.

Comissió Especial per l'Administració de la Propietat Urbana

Aquesta Comissió fa avinent a tots els llogaters de finques urbanes, l'obligació que tenen de donar compte dels canvis de domicili que hom intenti verificar, puix és competència única i exclusivament de la Comissió l'establiment de nous contractes d'arrendament; per tant, seran considerats sense efecte aquells que no hagi autoritzat la Comissió, incorrent els interessats amb els perjudicis que hagi pogut ocasionar-los-hi els canvis fets prescindint de la intervenció oficial de la Comissió.

Castellar del Vallès, 13 de maig del 1937.

El President,
BARTOMEU GELIS

NOTICIARI

ASSEMBLEA D'AFILIATS A LA U. G. T.

Dimecres passat a les 9 del vespre, tingué lloc en el Saló Municipal d'Espectacles, una Assemblea d'afiliats al Sindicat U. G. T., la qual es celebrà de segona convocatòria, baix la Presidència del company Pere Ronda.

El President abans d'obrir l'acte, pregunta als assistents, els quals són poc nombre, si creuen procedent la celebració de l'Assemblea, contestant afirmativament. Oberta la reunió i llegida l'acta de l'anterior, s'aprova. Es llegit l'estat de comptes des del proppassat mes de desembre fins el primer del mes que som, també s'aproven, nomenant-se una Comissió revisora dels mateixos. Es passa a l'elecció de Secretari, nomenant-se per unanimitat el company Joan Amorós.

No cal dir com desitgem al company Joan Amorós, que el bon encert en la seva missió l'acompanyi continuadament.

EL SEGELL PRO INFANCIA

Havent començat ja la IV Campanya del Segell Pro Infància, el producte de la venda dels mateixos tots sabem bé prou va destinat exclusivament a l'Assistència infantil i lluita antituberculosa, tots tenim l'obligació de contribuir a què aquesta important Organització assoleixi el màxim d'esplendor en bé de tots els infants de Catalunya que necessitin dels seus serveis, aportant-hi el nostre més decidit concurs i ajut moral i material a mida de les nostres forces i possibilitats econòmiques.

Per consegüent els susdits segells es troben de venda als estancs de la nostra població al preu de 10 cèntims i totes les organitzacions Sindicals, Polítiques, Escoles, Col·lectivitats i demés entitats, passant les comandes a les Oficines del Consell Municipal.

Esperem que enguany la nostra població com en les campanyes anteriors sabrà fer ressonar l'apreci que pels nostres infants i desvalguts sempre ha demostrat tenir.

EL CERTAMEN OCELLÍSTIC D'ENGUANY

El pròxim diumenge al matí, la Societat Ocellera Castellarenca, celebrarà el corresponent certamen ocellístic d'enguany, prenent-hi part totes les Federacions.

Les corones i rams, seran substituïts per excel·lents diplomes i targes d'honor, que seran entregades a tots els premiats.

Com ja férem públic, el líquid d'aquest certamen serà destinat a obra humanitària. Així és que la suma de les recaptacions passarà íntegra a les mans del

meritos Socors Roig Internacional d'aquesta localitat.

L'INSTITUT OBRER DE SEGON ENSEYAMENT

Creat pel Ministeri d'Instrucció Pública un Institut de Segon Ensenyament a la veïna ciutat de Sabadell, aquest poble per mitjà de les Organitzacions Sindicals i la Consellaria de Cultura, han proposat els joves que per llur experta intel·ligència poden prendre part a l'examen previ que tindrà lloc a Sabadell, el dia que oportunament es donarà a conèixer per tal de tenir opció a l'ingrés en l'esmentat Institut.

Desitgem a tots els proposats un bon encert en l'examen.

CASAMENT

Dia 13.—Marcel·lí Gili Munt amb Antònia Rusiñol Clapés.

Desitgem a la novella parella un sens fi de felicitats.

NAIXEMENT

Dia 10.—Maria Prats Gimeno, filla de Rafael i Pilar.

La nostra més entusiasta enhorabona als pares i respectius familiars.

TORN DEL RAM D'ALIMENTACIÓ

Prosseguint el torn establert pel ram d'alimentació, el pròxim diumenge, li pertany restar obert de 8 a 1 del matí, el següent establiment:

Valentí Quer - Carrer Major.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Torras, 1

La Farga

Setmanari Castellarenc

subscriu-t'hi

